

[Einer-Jensen.]

Jeg vil derfor anbefale at stemme imod det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg synes, det fremgaar af den Diskussion, der har været, og Indholdet af den Paastand, ærede Medlemmer af Regeringspartierne har stillet, at der er noget at drøfte endnu, saaledes som Stillingen er. Derfor synes jeg, det er forstandigt at faa en saadan Drøftelse; om der saa fra enkelte Sider skulde sættes nogle nye Folk ind i Udvalget, skal jeg ikke blande mig i.

Søren P. Larsen: Vanskeligheden for Regeringspartierne ligger i den Omstændighed, at de ikke ønsker at stemme den af os stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen ned. Det er derfor, de har haft saadant Besvær med at stille en anden Paastand. Om Lovforslaget om privat Arbejdsanvisning paa ny skal henvises til Udvalget til nærmere Drøftelse, kan Flertalspartierne, hvad os angaar, afgøre præcis som de vil. Vi er villige til, hvis det sker, paa ny at deltage i Udvalgsarbejdet.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Jeg anser ikke Medarbejderskabet for at være saa værdifuldt, at der af den Grund skulde være Anledning til at genoptage Udvalgsbehandlingen. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Parti har ikke bestilt andet under alle de Forhandlinger, der har været, end at sige nej.

Hermed sluttede Forhandlingen om Christmas Møllers Forslag om at standse Lovforslagets Behandling og tilbagevise det til Udvalget.

Christmas Møllers Forslag om at standse Sagen og tilbagevise den til Udvalget *forkastedes* med 77 Stemmer mod 24; 26 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Derefter genoptoges Forhandlingen om Lovforslaget.

Inger Gautier Schmit: Det blev af Ordføreren for Socialdemokratiet (Einer-Jensen) meddelt, at man har modtaget en Henvendelse fra visse private Sygeplejersker om, at al Anvisning af Arbejde til Sygeplejersker maatte gaa gennem autoriserede Kontorer under Staten. Jeg vil her minde om, at vi, da vi vedtog Loven om autoriserede Sygeplejersker, i høj Grad var inde paa netop dette Spørgsmaal, om de daværende Bureauer var tilstrækkelige, og man kom da til den Slutning, at de burde underlægges et vist Tilsyn af Sundhedsstyrelsen, saaledes at man herigennem fik den tilstrækkelige Betryggelse med Hensyn til disse Bureaers Virksomhed. Naar man paa det Tidspunkt, da man lagde de faste Linier for Sygeplejerskernes Arbejdsanvisning og hele Uddannelse og Gerning, ikke fandt nogen Anledning til at lægge Anvisningen ind under offentlige Arbejdsanvisningskontorer, ser jeg heri et Udtryk for, at man fandt den daværende Ordning tilfredsstillende. Jeg maa derfor, da Spørgsmaalet nu skal tages op til fornyet Drøftelse, i høj Grad ønske, at man tager Hensyn til den store Sygeplejersorganisation Dansk Sygeplejersraad, som med sine 13 000—14 000 Medlemmer er gaaet foran i al Sygeplejegering her i Danmark og absolut maa have det eneste og afgørende Ord. Jeg ved, at der er sket Henvendelse fra en mindre Fraktion af private Sygeplejersker, som kun omfatter nogle ganske faa Hundrede Sygeplejersker. Selvfølgelig skal en saadan Henvendelse ogsaa tages op til fornøden Drøftelse og Overvejelse, men jeg kan umuligt tænke mig, at man ved de Forhandlinger, som vil finde Sted med Sundhedsstyrelsen og i det høje Landsting, skulde komme til nogen anden Slutning end, at hele denne Sag beror i bedste Maade hos Dansk Sygeplejersraad med dets personlige og dets egne Anvisningsbureauer.

Naar den konservative Ordfører udtalte, at han syntes, det saa mærkeligt ud, at private Sygeplejersker ikke kunde faa Ansættelse gennem Dansk Sygeplejersaads Engageringsbureauer, saa maa dette sidste sikkert, andet kan jeg ikke tænke mig, bero paa ganske personlige Kvalifikationer eller Ikke-Kvalifikationer hos vedkommende.